

[Christophersen.]

byrhvervene: industri, håndværk og detailhandel, og inden for landbruget, at her ligger der uden tvivl mange projekter til bygningsmæssige forbedringer, til isolationsarbejder o. lign., og man kan vel nok sige, at det måske i virkeligheden er formål, som vil have den samme beskæftigelsesmæssige betydning, men som unægtelig vil have et langt mere produktionsfremmende sigte end det, dette forslag sigter på.

Man kan også rejse spørgsmålet, om det formål, som vi er enige om at søge fremmet, kan fremmes på en mere økonomisk måde eller på en for statskassen mindre belastende måde. Hr. Knud Damgaard har naturligvis ret i, at hvis man gennemfører forslaget og man tænker sig, at de 300 mill. kr. bliver brugt, trækker det yderligere lån og egenkapital med sig, og så kan man regne sig frem til, hvor megen beskæftigelse det nu vil give; men regnestykket lider under det usikkerhedsmoment, kan man sige, at en stor del af arbejdet måske var blevet udført alligevel; nu sker der altså bare det, at det offentlige bliver nødt til at yde et tilskud dertil.

Det bringer os ind på spørgsmålet om, hvorvidt hele tilskudsiden, når det kommer til stykket, er at foretrække, eller om låneideen alligevel er mere hensigtsmæssig, og det er noget af det, som vi vil lægge vægt på bliver nøje belyst under udvalgsarbejdet.

En anden vigtig ting, som vi vil lægge vægt på at få belyst, er afgrænsningen af de formål, midlerne kan anvendes til. Jeg har sagt lidt om det, nu hvor jeg har nævnt det ønskelige i, at erhvervsbyggeriet i højere grad blev tilgodeset, men selv når vi holder os inden for forbedringer, isolationsarbejder og vedligeholdelsesarbejder i beboelsesejendomme, må man nok sige, at de områder, som her kan komme i betragtning, er så løst afgrænsede, at der kan rejse sig, fra mange sider måske, en kritik af, at det på den måde bliver muligt at få offentligt tilskud til mere eller mindre luksusbetonede projekter. Hr. Knud Damgaard var inde på noget af det ved at nævne swimmingpools, men vi kunne nok hver for sig finde andre lige så skræmmende eksempler. En sådan stærkere afgrænsning må derfor også være noget afgørende for forløbet af udvalgsarbejdet.

Man kan også rejse spørgsmålet, om det

er rigtigt at sætte en tidsgrænse omkring de ejendomme, der er opført før 1. januar 1963. Man kan selvfølgelig anlægge nogle betragtninger over, at det må være den del af boligmassen, der i særlig grad har brug for isolationsarbejder, men det er måske nok for snæver en grænse, hvis man endelig vil lave en ordning som den foreslåede, for der kan jo meget vel tænkes at være formål, som med lige så stor rimelighed burde have støtte, selv om det var i ejendomme opført efter 1. januar 1963.

Endelig er der en ting, som jeg synes der er grund til at nævne også her ved førstebehandling; det er den forbindelse, der er fra den ordning, ministeren her skitserer, over til den ordning, vi allerede har løbende, hvor der via Grundejernes Investeringsfond kan ydes billige lån — 6 pct. lån — til reparations- og vedligeholdelsesarbejder i udlejningsejendomme. Der har jeg registreret, at det i bemærkningerne til dette lovforslag er nævnt, at eftersom lejerne i udlejningsejendomme skal have adgang til at få disse tilskud, vil man indsnævre udlejernes adgang til tilskud til alene at omfatte isolationsarbejder. Det mener jeg ikke er en tilstrækkelig løsning på de overlappingsproblemer, der utvivlsomt vil være mellem den ordning, der kører i øjeblikket, og den ordning, ministeren skitserer. Derfor kunne det være rimeligt også at drøfte, dels hvordan ordningen med Grundejernes Investeringsfond rent faktisk har fungeret, hvad den rent faktisk har ført til af merbeskæftigelse, og hvordan den hænger sammen med denne ordning, hvis den gennemføres, dels om den indskrænkning, der tales om med hensyn til tilskudssystemet, nemlig at det kun skal omfatte isolationsarbejder, når det er udlejeren, der gennemfører det, er rimelig, og hvad der i særlig grad er baggrunden for den. Det er nogle af de problemer, som vi mener det vil være rigtigt at få belyst under udvalgsarbejdet.

Men jeg vil gerne gentage det, som jeg sagde indledningsvis, at vores stillingtagen til hovedspørgsmålet: hvorvidt loven skal gennemføres, naturligvis må bero på, hvorledes den i givet fald kan indpasses i en samlet beskæftigelsespolitik, og må bero på en vurdering af de samlede statsfinansielle muligheder. Men vi vil godt i udvalgsarbejdet seriøst og fornuftigt drøfte igennem,